

- *Faglig kerne.* Det enkelte seminarium bør udarbejde en klar beskrivelse af de faglige mål med og de faglige krav i uddannelsen og herunder eksplicit beskrive seminariets opfattelse af den faglige kerne.
- *Undervisningen.* Det er nødvendigt, at underviserne lader undervisningsformerne og kravene tage udgangspunkt i de studerendes meget forskellige forudsætninger.
- *Praktik.* Kravene til forberedelse, gennemførelse og bearbejdning af det enkelte praktikforløb bør præciseres.
- *Forsøgs- og udviklingsarbejde og undervisernes kompetenceudvikling.* Alle seminarierne bør arbejde med en bevidst strategi for dette. Endvidere bør arbejdet med den egentlige efter- og videreuddannelse af medarbejderne lægges i systematiske og målrettede rammer. Endelig konstateres – med forståelse –, at seminarierne fortsat er i en begyndelsesfase, hvad angår forskningstilknytning.
- *Større ensartethed.* Det bør overvejes, om der fortsat skal være en så udstrakt mulighed for decentral tilrettelæggelse af uddannelsen på de enkelte institutioner. Balance mellem seminarernes frihed og en rimelig ensartethed i selve pædagoguddannelsen bør tilstræbes.
- *Prøve- og eksamensformer.* Der anbefales ændret tilrettelæggelse af prøver, jf. også anbefalingerne nedenfor.

Evalueringsrapporten peger imidlertid på behovet for en mere grundlæggende strukturel og indholdsmæssig omlægning af pædagoguddannelsen på baggrund af, at mange af de påpegede svagheder ved uddannelsen derved bedre vil kunne løses i sammenhæng.

Rapporten angiver således: »Her tænkes i første række på følgende problemområder:

1. *Specialisering/ikke specialisering.* En fælles forståelse og afklaring af specialiseringens rolle i uddannelsen mangler – og forekommer påkrævet.
 2. *Den faglige kerne.* De meget forskellige opfattelser af denne tydeliggør nødvendigheden af, at der formuleres en ny form for faglighed.
 3. *Praktikken.* Den eksisterende ordning har så mange indlysende svagheder, at den må omstruktureres.
 4. *Prøveformer.* De nuværende eksaminer hænger ikke tilstrækkeligt sammen med studieforløbet i øvrigt, og grundlaget for vurdering er for uensartet. Også dette peger på en ny samlet løsning.«
- Specielt vedrørende praktikken anbefaler rapporten, at den organiseres i 4 perioder, hvoraf den ene er lønnet praktik, mens de øvrige er

SU-finansieret. Ifølge evalueringsgruppens anbefaling placeres to måneders øvelsespraktik i begyndelsen af uddannelsen, fem måneders lønnet arbejdspraktik og to måneders undersøgelsespraktik midt i uddannelsen samt tre måneders fordybelsespraktik mod slutningen af uddannelsen.

Regeringen er enig i evalueringsrapportens intentioner som begrundelse for en mere grundlæggende ændring af pædagoguddannelsen. Derved kan fagligheden styrkes med fokus på de kompetencer, de færdiguddannede skal have for at kunne varetage de mange forskellige opgaver inden for pædagogernes arbejdsfelt. Uddannelsen kan samtidig tilrettelægges med vekselvirkning og samspil mellem uddannelsens teoretiske og praktiske del og gode muligheder for specialisering/fordybelse inden for bestemte arbejds- eller funktionsområder.

EN NY PÆDAGOGUDDANNELSE

Pædagoguddannelsen skal have et kvalitetsløft, der sikrer, at alle pædagoger har den nødvendige faglige og pædagogiske baggrund for at arbejde inden for deres meget brede arbejdsfelt.

Pædagoger har en række fælles grundlæggende opgaver og ansvar at varetage, uanset hvilken målgruppe (børn, unge, voksne eller ældre – specialområdet eller normalområdet) pædagogen arbejder med. Pædagogarbejdet vil under alle omstændigheder være karakteriseret af ansvar for en væsentlig udviklings-, lærings-, og dannelsesopgave. Det indebærer, at pædagogen selvstændigt og i samarbejde med andre skal understøtte og stimulere barnets/den enkeltes emotionelle, sociale, kognitive, motoriske og sproglige udvikling og læring.

En grundlæggende pædagogisk opgave er ligeledes forebyggelse og tidlig indsats. Det skal sammen med en evt. særlig pædagogisk indsats sikre, at den enkelte med behov for særlig støtte får samme udviklingsmuligheder som andre borgere. For voksne med sindslidelser eller sociale problemer betyder det blandt andet også, at pædagogen skal medvirke til og acceptere, at de kan få et liv på egne betingelser.

Det stiller bl.a. krav til pædagogerne om kompetencer i forhold til at opstille mål, overveje og evaluere metoder og opstille handleplaner for den pædagogiske virksomhed i respekt for det enkelte barn/den enkelte bruger. Det kan fx være pædagogiske læreplaner i dagtilbud og